

TRACTATENBLAD

VAN HET

KONINKRIJK DER NEDERLANDEN

JAARGANG 1961 Nr. 103

A. TITEL

*Internationaal Verdrag ter bestrijding van de handel in vrouwen
en kinderen;
Genève, 30 september 1921*

B. TEKST

De tekst van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 22 november 1923 bekendgemaakt in *Stb.* 526.

C. VERTALING

De vertaling in het Nederlands van het Verdrag is bij Koninklijk besluit van 22 november 1923 bekendgemaakt in *Stb.* 526.

D. GOEDKEURING

Artikel 1 van de Wet van 17 juli 1923 (*Stb.* 359) luidt als volgt:
„Het nevens deze wet in afdruk gevoegde verdrag ter bestrijding van den handel in vrouwen en kinderen, op 30 September 1921 ter onder-teekening neergelegd op het Secretariaat-Generaal van den Volkenbond, wordt goedgekeurd.”

Deze Wet is gecontrasigneerd door de Minister van Buitenlandse Zaken VAN KARNEBEEK, de Minister van Justitie HEEMSKERK en de Minister van Koloniën DE GRAAFF. Zie ook Bijl. *Hand.* St.-Gen. 1922/23, nr. 313.

E. BEKRACHTIGING

Overeenkomstig artikel 9, eerste lid, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van bekrachtiging bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond nedergelegd:

België ¹⁾ 15 juni 1922

Australië ^{1) 2)}	28 juni 1922
Brits-Indië ^{2) 3) 4)}	28 juni 1922
Canada ¹⁾	28 juni 1922
Nieuw-Zeeland ²⁾	28 juni 1922
het Verenigd Koninkrijk van Groot- Brittannië en Noord-Ierland ²⁾	28 juni 1922
de Unie van Zuid-Afrika ¹⁾	28 juni 1922
Siam ²⁾	13 juli 1922
Oostenrijk ¹⁾	9 augustus 1922
Noorwegen ¹⁾	16 augustus 1922
Griekenland ¹⁾	9 april 1923
Cuba	7 mei 1923
Roemenië ¹⁾	5 september 1923
Nederland (met inbegrip van Curaçao, Nederlands-Indië en Suriname) ¹⁾	19 september 1923
Tsjechoslowakije ¹⁾	29 september 1923
Portugal	1 december 1923
Letland	12 februari 1924
Italië ^{1) 2)}	30 juni 1924
Duitsland	8 juli 1924
de vrijstad Danzig	8 oktober 1924
Polen ¹⁾	8 oktober 1924
Albanië ¹⁾	13 oktober 1924
Hongarije ¹⁾	25 april 1925
Zweden ^{1) 2)}	9 juni 1925
Japan ^{2) 5)}	15 december 1925
Zwitserland ²⁾	20 januari 1926
China ¹⁾	24 februari 1926
Chili	15 januari 1929
Estland	28 februari 1930
Denemarken ^{1) 6)}	23 april 1931
Litauen	14 september 1931
Perzië	28 maart 1933
Brazilië ¹⁾	18 augustus 1933
Columbia ²⁾	8 november 1934

¹⁾ Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

²⁾ De tekst van de bij de ondertekening gemaakte voorbehouden en gedane verklaringen is opgenomen in *Stb.* 1923, 526, biz. 16 e.v.

³⁾ De Minister van Buitenlandse Zaken van het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland heeft op 3 april 1939 ter kennis van het Secretariaat van de Volkenbond gebracht, dat Birma, dat als deel van Brits-Indië aan het onderhavige Verdrag deelnam, op 1 april 1937 van Brits-Indië werd afgescheiden en van die datum af de status van Brits overzees gebied bezit, zodat het Verdrag geacht moet worden van 1 april 1937 af van toepassing te zijn op Birma als Britse bezitting, zulks overeenkomstig artikel 14 van het Verdrag en met handhaving van het voor Brits-Indië gemaakte voorbehoud.

Birma is nadien als zelfstandige Staat partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

4) Nadien zijn India en Pakistan als zelfstandige Staten partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

5) Op 27 juni 1925 werd voor Japan de volgende verklaring bij het Secretariaat van de Volkenbond nedergelegd:

„On behalf of his Government, the Japanese Delegate to the Second Assembly of the League of Nations reserved the right to defer confirmation with regard to Article 5 of the International Convention of September 30th, 1921, for the Suppression of Traffic in Women and Children, and declared at the same time that his signature does not include Chosen, Taiwan and the Leased Territory of Kwantung.

The Japanese Government, now in maintaining the reservation and modifying the declaration thus made by their Delegate, hereby declare:

That the Japanese Government reserve the right to substitute eighteen completed years of age for the age limits prescribed in Article 5 of the International Convention of September 30th, 1921, for the Suppression of Traffic in Women and Children and in Paragraph B of the final Protocol of the Convention of May 4th, 1910; and further, that conditions in the Japanese portion of Saghalien Island and in Japan's Mandated Territory in the South Seas being similar to those prevailing in Chosen, Taiwan and the Leased Territory of Kwantung, the signature of the Japanese Delegate does not include the Japanese portion of Saghalien Island and Japan's Mandated Territory in the South Seas in addition to Chosen, Taiwan and the Leased Territory of Kwantung.

Paris, June 23rd, 1925.”.

De vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

„Namens zijn Regering heeft de Japanse afgevaardigde naar de Tweede Vergadering van de Volkenbond zich het recht voorbehouden de bevestiging aan te houden met betrekking tot artikel 5 van het Internationaal Verdrag van 30 september 1921 ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen en te zelfder tijd verklaard, dat zijn ondertekening geen betrekking heeft op Chosen (*d.i.* Korea), Taiwan (*d.i.* Formosa) en het pachtgebied Kwantung.

Met handhaving van het aldus door haar afgevaardigde gemaakte voorbehoud en met wijziging van de aldus door hem afgelegde verklaring verklaart de Japanse Regering hierbij:

Dat de Japanse Regering zich het recht voorbehoudt de leeftijd van achttien volle jaren in de plaats te stellen van de leeftijds grenzen voorgeschreven in artikel 5 van het Internationaal Verdrag van 30 september 1921 ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen en in lid B van het Slotprotocol bij het Verdrag van 4 mei 1910; en voorts dat, aangezien de omstandigheden in het Japanse deel van het eiland Sachalin en in de Japanse mandaatgebieden in de Stille Zuidzee gelijk zijn aan die welke heersen in Chosen, Taiwan en het pachtgebied Kwantung, de ondertekening van de Japanse afgevaardigde geen betrekking heeft op het Japanse deel van het eiland Sachalin en op de Japanse mandaatgebieden in de Stille Zuidzee, gelijk zij geen betrekking heeft op Chosen, Taiwan en het pachtgebied Kwantung.

Parijs, 23 juni 1925.”.

Op 26 maart 1927 werd voor Japan de volgende verklaring bij het Secretariaat van de Volkenbond nedergelegd:

„Whereas the Japanese Delegate to the Second Assembly of the League of Nations, in signing the International Convention of September 30, 1921, for the Suppression of Traffic in Women and Children, reserved the right, on behalf of the Japanese Government, to defer confirmation with regard to Article 5 of the said Convention;

And whereas the Japanese Government made a declaration under date of June 23, 1925, in which it reserved to itself the right to substitute eighteen completed years of age for the age limits prescribed in Article 5 of the said Convention, and

in Paragraph B of the Final Protocol of the Convention of May 4, 1910, for the Suppression of the White Slave Traffic;

And whereas the Japanese Government is now ready to withdraw all the reservations above referred to with regard to the age limits prescribed in Article 5 of the Convention of 1921, and in Paragraph B of the Final Protocol of the Convention of 1910;

The Undersigned, the Director of the Japanese Bureau of the League of Nations at Paris, duly authorized by his Government, declares that the said reservations are hereby withdrawn as from the date hereof.

(sd.) N. SATO
Paris, March 26, 1927."

De vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

„Aangezien de Japanse afgevaardigde naar de Tweede Vergadering van de Volkenbond bij het ondertekenen van het Internationaal Verdrag van 30 september 1921 ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen zich namens de Japanse Regering het recht heeft voorbehouden de bevestiging aan te houden met betrekking tot artikel 5 van genoemd Verdrag;

En aangezien de Japanse Regering op 23 juni 1925 een verklaring heeft gedaan, waarbij zij zich het recht voorbehield de leeftijd van achttien volle jaren in de plaats te stellen van de leeftijdsgrenzen voorgeschreven in artikel 5 van genoemd Verdrag en in lid B van het Slotprotocol bij het Verdrag van 4 mei 1910 tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes;

En aangezien de Japanse Regering thans in staat is alle bovengenoemde voorbehouden met betrekking tot de leeftijdsgrenzen voorgeschreven in artikel 5 van het Verdrag van 1921 en in lid B van het Slotprotocol bij het Verdrag van 1910 in te trekken;

Verklaart de Ondergetekende, Directeur van het Japanse Bureau van de Volkenbond te Parijs, daartoe behoorlijk gemachtigd door zijn Regering, dat de genoemde voorbehouden hierbij van heden af worden ingetrokken.

(w.g.) N. SATO
Parijs, 26 maart 1927."

6) Bij de bekrachtiging werd het volgende verklaard:

„Procédant au dépôt de l'instrument de ratification par Sa Majesté le Roi de Danemark et d'Islande sur la Convention internationale pour la suppression de la traite des femmes et des enfants, signée à Genève, le 30 septembre 1921, à laquelle le Danemark a adhéré, par une déclaration en date du 12 mars 1923, j'ai l'honneur, d'ordre de mon gouvernement, de déclarer:

1°. Que la ratification de mon gouvernement est subordonnée à la réserve que la convention susmentionnée ne prendra effet, en ce qui concerne le Danemark, qu' à l'entrée en vigueur du Code pénal danois du 15 avril 1930;

2°. Que la ratification de mon gouvernement n'engage pas le Groenland, la convention, vu les circonstances spéciales, n'ayant pas d'importance pour cette possession,

J'ai l'honneur d'ajouter que, selon une loi spéciale en date du 15 avril 1930, le Code pénal en question doit être mis en vigueur par un arrêté du ministre de la Justice le 1er janvier 1933 au plus tard."

De vertaling van deze verklaring luidt als volgt:

„Bij de nederlegging van de akte van bekrachtiging door Zijne Majesteit de Koning van Denemarken en IJsland van het op 30 september 1921 te Genève ondertekende Internationaal Verdrag ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen, waartoe Denemarken bij een verklaring van 12 maart 1923 is toegetreden, heb ik de eer namens mijn Regering te verklaren:

1°. Dat de bekrachtiging van mijn Regering onderworpen is aan het voorbehoud dat bovengenoemd Verdrag, wat Denemarken betreft, eerst in werking zal treden op het tijdstip waarop het Deense Wetboek van Strafrecht van 15 april 1930 van kracht wordt;

2°. Dat de bekrachtiging van mijn Regering geen betrekking heeft op Groenland, aangezien het Verdrag, gezien de bijzondere omstandigheden aldaar, van geen belang is voor deze bezitting.

Ik heb de eer aan het bovenstaande toe te voegen, dat ingevolge een bijzondere wet van 15 april 1930 het betreffende Wetboek van Strafrecht bij beschikking van de Minister van Justitie uiterlijk op 1 januari 1933 in werking dient te worden gesteld."

Bij mededeling van 10 juli 1933 heeft de permanent afgevaardigde van Denemarken bij de Volkenbond ter kennis van de Secretaris-Generaal dier Organisatie gebracht, dat het Deense Wetboek van Strafrecht op 1 januari 1933 van kracht is geworden en dat het Verdrag voor Denemarken bijaldien op die datum in werking is getreden.

F. TOETREDING

Overeenkomstig artikel 10, lid 3, van het Verdrag hebben de volgende Staten een akte van toetreding bij de Secretaris-Generaal van de Volkenbond c.q. bij de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties nedergelegd:

Denemarken ¹⁾	12 maart 1923
Spanje ²⁾	12 mei 1924
Uruguay	21 oktober 1924
Bulgarije	29 april 1925
Irak ³⁾	15 mei 1925
Frankrijk ⁴⁾	1 maart 1926
Finland ⁵⁾	16 augustus 1926
Zuidslavië ⁵⁾	2 mei 1929
Luxemburg ⁵⁾	31 december 1929
Monaco	18 juli 1931
Egypte ⁵⁾	13 april 1932
Mexico ⁵⁾	10 mei 1932
de Soedan	1 juni 1932
de vrijstaat Ierland	18 mei 1934
Afghanistan ⁵⁾	10 april 1935
Nicaragua ⁵⁾	12 december 1935
Turkije ⁵⁾	15 april 1937
de Sowjet-Unie ⁵⁾	18 december 1947
Witrusland	21 mei 1948
de Philippijnen ⁶⁾	30 september 1954
Ghana ⁷⁾	7 april 1958
Lybië ⁶⁾	17 februari 1959

1) Onder voorbehoud van bekrachtiging.

2) De toetreding heeft geen betrekking op de Spaanse bezittingen in Afrika noch op de gebieden van het Spaanse protectoraat in Marokko.

3) Bij de toetreding werd het volgende voorbehoud gemaakt:

„Le Gouvernement de l'Irak désire se réserver le droit de fixer l'âge-limite au dessous de celle qui est spécifiée à l'article 5 de la Convention.”.

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„De Regering van Irak wenst zich het recht voor te behouden de leeftijdsgrens lager te stellen dan die welke wordt bepaald in artikel 5 van het Verdrag.”.

4) De toetreding heeft geen betrekking op de koloniën en de landen onder Frans protectoraat.

5) Nadien partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

6) Toetreding tot het Verdrag zoals gewijzigd bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

7) Ghana werd op 6 maart 1957 onafhankelijk en verklaarde op 7 april 1958 zich gebonden te achten aan het Verdrag (zie noot 3 bij rubriek H hieronder).

G. INWERKINGTREDING

De bepalingen van het Verdrag zijn ingevolge artikel 11 voor de in de rubrieken E en F hierboven genoemde Staten in werking getreden op de aldaar vermelde data.

Wat het Koninkrijk der Nederlanden betreft, geldt het Verdrag voor het gehele Koninkrijk.

H. TOEPASSELIJKVERKLARING

Overeenkomstig artikel 14, eerste lid, is het Verdrag toepasselijk verklaard

door Australië op:

het mandaatgebied Nauru	2 september 1936
het mandaatgebied Nieuw-Guinea	2 september 1936
het eiland Norfolk	2 september 1936
het gebied Papua	2 september 1936

door Frankrijk op:

Libanon ¹⁾	2 juni 1930
Syrië ¹⁾	2 juni 1930

door Italië op:

de Italiaanse koloniën ²⁾	27 juli 1922
--	--------------

door het Verenigd Koninkrijk van Groot-Brittannië en Noord-Ierland op:

de Bahama-eilanden	18 september 1922
Barbados	18 september 1922
Ceylon	18 september 1922
Cyprus	18 september 1922
Grenada	18 september 1922

Gibraltar	18 september 1922
Brits-Honduras	18 september 1922
Hong-Kong	18 september 1922
Kenia (kolonie en protectoraat)	18 september 1922
Malta	18 september 1922
Njassaland	18 september 1922
Noord-Rhodesia	18 september 1922
de Seychellen	18 september 1922
St. Lucia	18 september 1922
St. Vincent	18 september 1922
de „Straits Settlements”	18 september 1922
Trinidad en Tobago	18 september 1922
Zuid-Rhodesia	18 september 1922
Brits-Guyana	24 oktober 1922
de Fidji-eilanden	24 oktober 1922
de Benedenwindse eilanden	7 maart 1924
Jamaïca	7 maart 1924
Mauritius	7 maart 1924
de Falkland-eilanden (met onderhorig- heden)	8 mei 1924
de kolonie van de Goudkust ³⁾	3 juli 1924
Sierra Leone (kolonie)	16 november 1927
Gambia (kolonie en protectoraat)	10 april 1931
het protectoraat Oeganda	10 april 1931
het gebied Tanganjika	10 april 1931
het protectoraat van de Britse Salomons- eilanden	2 november 1931
de kolonie van de Gilbert- en Ellice- eilanden	2 november 1931
Palestina (met inbegrip van Trans- jordanië)	2 november 1931
het protectoraat Serawak	2 november 1931
het protectoraat Zanzibar	14 januari 1932

1) Het betrokken gebied is nadien als zelfstandige Staat partij geworden bij het in rubriek J hieronder genoemde Protocol van 12 november 1947.

2) Bij de toepasselijkverklaring werd het volgende voorbehoud gemaakt:
„Sous réserve que la limite d'âge des femmes et des enfants indigènes, indiquée à l'article 5, soit réduite de 21 ans révolus à 16 ans révolus.”

De vertaling van dit voorbehoud luidt als volgt:

„Onder het voorbehoud dat de leeftijds grens voor inheemse vrouwen en kinderen, bedoeld in artikel 5, van eenentwintig volle jaren wordt teruggebracht tot zestien volle jaren.”

3) Op 7 april 1958 heeft de Regering van Ghana ter kennis van de Secretaris-Generaal van de Verenigde Naties gebracht, dat Ghana de verplichtingen op zich neemt, die voortvloeiden uit de toepasselijkverklaring door het Verenigd Koninkrijk op de Goudkust van het Verdrag en zichzelf daarbij partij acht.

J. GEGEVENS

In overeenstemming met artikel 18 van het Volkenbondsverdrag van 28 juni 1919 (tekst en vertaling in *Stb.* 1920, 127) is het Verdrag op 15 juni 1922 geregistreerd bij het Secretariaat van de Volkenbond onder nr. 269. De tekst van het Verdrag is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Volkenbond, deel IX, blz. 416 e.v.

Van de op 18 mei 1904 te Parijs ondertekende Internationale Regeling tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, naar welke Regeling wordt verwezen in het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1907, 79. Zie ook *Trb.* 1961, 100.

Van het op 4 mei 1910 te Parijs gesloten Verdrag tot bestrijding van de zogenaamde handel in vrouwen en meisjes, naar welk Verdrag wordt verwezen in het onderhavige Verdrag, zijn tekst en vertaling opgenomen in *Stb.* 1912, 355. Zie ook *Trb.* 1961, 101.

Op 11 oktober 1933 is te Genève voor ondertekening opengesteld een Internationaal Verdrag ter bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen. Tekst en vertaling van dit Verdrag zijn opgenomen in *Stb.* 1935, 598. Zie ook *Trb.* 1961, 104.

Het onderhavige Verdrag, alsmede het hierboven genoemde Verdrag van 11 oktober 1933, is gewijzigd bij het op 12 november 1947 te New York voor ondertekening opengestelde Protocol tot wijziging van het Verdrag ter bestrijding van de handel in vrouwen en kinderen, gesloten te Genève op 30 september 1921, en van het Verdrag nopens de bestrijding van de handel in meerderjarige vrouwen, gesloten te Genève op 11 oktober 1933. Tekst en vertaling van dit Protocol zijn opgenomen in *Stb.* J 188. Zie ook *Trb.* 1961, 105.

De bepalingen van het onderhavige Verdrag zoals gewijzigd bij het hierboven genoemde Protocol van 12 november 1947 zijn op 24 april 1950 in werking getreden. In overeenstemming met artikel 102 van het Handvest der Verenigde Naties is het Verdrag zoals gewijzigd op 24 april 1950 geregistreerd bij het Secretariaat van de Verenigde Naties onder nr. 771. De tekst van het Verdrag zoals gewijzigd is afgedrukt in „Recueil des Traités” van de Verenigde Naties, deel 53, blz. 40 e.v.

Uitgegeven de tweede oktober 1961.

De Minister van Buitenlandse Zaken a.i.,
J. DE QUAY.